

bloc de notes

1

Tenim proclamada la República federal i creiem seria ja hora que els periòdics *Diario de Gerona* i *El Autonomista* sortissin en català, l'un per dir-se en més d'una ocasió catalanista, i l'altre republicà federal.

2

Quan? En arribar l'hora. L'interessant és estar decidit a sostenir els propis drets en l'ocasió oportuna.

3

Amb la major satisfacció podem dir a tots els amics, i particularment a un quinzenal d'aquesta ciutat, que ara ja no és *Centro de Unión Republicana*, sinó que en la darrera reunió s'acordà se'n digui «Centre d'Unió Republicana» Esperem que ara ja no es parlarà tant dels republicans del carrer del Carme.

4

Diferents carrers i plaçes de Girona lluiran els noms de Francesc Macià, Plaça de la República, Fermí Galàn, García Hernández, i Ferrandiz i Bellés, en memòria dels que han lluitat i lluiten per la República.

5

Un candidat de l'acera d'enfront, troba un elector del seu districte i li demana el vot.—Segurament coneix que no està disposat a otorgar-li i per a convencer-lo li diu: Us puc ben assegurar que si em voteu i nosaltres sortim, rebaixarem els impostos i pagaments de tal manera que aquest mateix any pagareu igual que 25 anys enrera.—Ens consta que l'elector no se'l va creure.

6

Trobo un bon home, analfabet, que ens diu que va a votar.—Ens ensenya la papeleta que un «senyor» li ha donat diguen-li que era la republicana, i ens sorpren veure que era completament dinàstica.—Quan ens diu qui és que li ha donat ja no ens estranya.

7

S'està fent l'escrutini. i el president rutinariament va llegint: fulano, sutano, menguano. Emportat per la rutina treu una papereta i llegeix: Per Catalunya, i per la República, Vidal, Vilardell, Pascual. Els de l'altre costat de la presidència no poden amagar llur despit i li observen que només s'han de llegir els noms.—El President demana perdó, però observem que per sota el nas li escapa un somriure de satisfacció... i a nosaltres també.

8

Es al començament de l'escrutini.—La Presidència llegeix: Vidal, Vilardell, Pascual; treu una alta papereta i canta els mateixos noms.—Un *Leal* sembla estranyar-se'n i pregunta: Dues vegades!? (Una veu: I ESPERA T!!!) Tothom riu.—

9

Passa estona. Surten més paperetes republicanes que el president va cantant.—Com per a treure de dubtes a qui en pogués tenir es sent la mateixa veu que diu: CENT!!! Tothom no riu.—

10

Catalunya, Ella, amb tota vida, amb tota llibertat. Mai imperialista, Sempre democràtica. Ella, Catalunya. El seu territori, la seva parla, els seus fills. Des d'Ella, estimarem tot el món.

11

Capaciteu-vos físicament i intel·lectualment, un fort cos és l'hostatge d'una bonica ànima. Actueu d'una manera decidida i franca, declareu la guerra a tot quant sigui corrupció i vici, sigui qualsevolga el seu origen.

Renuncieu a tot favoritisme, un per a tots, i tots per a un. Combateu tot obstacle per a la puresa del pensament i de les accions.

FRANCESC MACIÀ

12

Sabem d'un pupí que fou derrotat per mínima diferència que digué: Les eleccions m'han costat mil peles, si en despenc quinze més, surto.

(*Rigurosament històric*).

13

Sentirem a un regionalista, regidor pel 1.er, dir en la nit de la derrota, després de caragolar un reneç:—Quina palissà ens han *footut* en tota la línia, aquests republicans! Sense comentaris!

14

Segons ha promès el ministre d'Instrucció Pública, molt aviat es reformarà l'ensenyament a Espanya. Li advertim, que per a reformar l'ensenyament cal, primer, escollir el professorat puix veiem, ací mateix, uns quants analfabets donar lliçons als infants, quan sols podem dir que són mestres en la disciplina de la més vil adulació: en l'assignatura del profit particular, oblidant-se de la, per a ells, inútil moral.

Quin ensenyament ciutadà poden donar aquests senyors —repetim—que feren de comparses de les passades Dictadures?

SASTRERIA MATEU

LE DERNIER CRI de la moda actual

Rambla Verdguer. 4 i Creuada, 1

GIRONA